

DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Applum-D.A.B.” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Mustang” împotriva Întreprinderii mixte „Applum-D.A.B.” societate cu răspundere limitată cu privire la rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole și încasarea datoriei plății de subarendă în agricultură,

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea mixtă „Applum-D.A.B.” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță și a fost menținută hotărârea din 16 iulie 2019 a Judecătoria Căușeni, sediul central,

constată:

La 30 noiembrie 2017 SRL „Mustang” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Applum-D.A.B.” SRL cu privire la rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole și încasarea datoriei plății de subarendă în agricultură.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 01 octombrie 2011, între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a fost încheiat un contract de subarendă în agricultură sub nr. 1, în baza căruia SRL „Mustang”, în calitate de arendaș al terenurilor cu destinație agricolă, deținute conform contractelor dearendă, conform actului de predare-preluare, a transmis ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în subarendă terenurile cu destinație agricolă, pe un termen de 29 ani, cu suprafața totală de 39,8272 ha, iar ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a preluat terenurile pentru cultivarea plantației multianuale și a altor culturi agricole.

A menționat că, pentru folosirea terenurilor subarendate, ÎM „Applum-D.A.B.” SRL s-a obligat să achite în perioada ianuarie-octombrie a fiecărui an plata anuală de subarendă în cuantum fix sau cu acordul ambelor părți în bani, luându-se ca bază prețul de piață la momentul achitării, după cum urmează: grâu - 12165 kg sau 24330 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; orz - 3132 kg sau 6264 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; răsărită - 1787 kg sau 7148 de lei, cu prețul de unitate 4 lei; porumb - 2,1 ha sau 12600 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; grâu, pentru livadă - 600 sau 1200 de lei, cu prețul de unitate 2 lei.

A susținut că, SRL „Mustang” și-a onorat obligațiunile contractuale, adică a transmis terenurile menționate în folosința ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, iar ultima nu și-a onorat obligațiunile contractuale, adică nu a achitat plata de subarendă, în conformitate cu condițiile contractuale, acumulând o datorie pentru perioada a 06 ani, 2012-2017, adică 72990 kg de grâu sau 145980 de lei, 18792 kg de orz sau 37584 de lei, 10722 kg de răsărită sau 42888 de lei, 12,6 ha de porumb sau 75600 de lei, 3600 kg de grâu pentru livadă sau 7200 de lei.

A afirmat că, având în vedere încălcarea gravă a condițiilor contractuale de către pârât, neachitarea plății pentru subarendă, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a fost înaintată pârâtului o reclamație, care a rămas fără răspuns.

A solicitat rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011 încheiat între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, înregistrat la OCT Ștefan Vodă, cu obligarea ÎM „Applum-D.A.B.” SRL de a restitui SRL „Mustang” terenurile subarendate și încasarea de la ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a sumei de 156126 de lei, ce constituie valoarea bănească a datoriei plății subarendeii în agricultură pentru perioada anilor 2015-2017 și a taxei de stat în sumă de 4684 de lei.

Prin hotărârea din 16 iulie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de către SRL „Mustang”, a fost reziliat contractul de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011, încheiat între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, înregistrat la OCT Ștefan Vodă, cu obligarea ÎM „Applum-D.A.B.” SRL de a restitui SRL „Mustang” terenurile subarendate și au fost încasate de la ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în beneficiul SRL „Mustang” suma de 154626 de lei, ce constituie valoarea bănească a datoriei plății subarendeii în agricultură pentru perioada anilor 2015-2017 și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 4639 de lei.

La 26 iulie 2019 ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță, a declarat apel nemotivat, iar la 24 februarie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 23 septembrie 2020 ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei

instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii sau trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau în primă instanță.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost antrenate în proces și au apreciat arbitrar probele.

A menționat că, ÎM „Applum-D.A.B.” SRL și-a restabilit posesia evidențelor primare, prin care se atestă incontestabil faptul că, începând cu anul agricol 2012, și-a onorat integral obligațiile corelative de plată a plății de arendă la direct către fiecare proprietar în parte, fapt confirmat prin borderourile de evidență, semnate inclusiv de administratorul și asociatul SRL „Mustang”, Aureliu Zavalișca, precum și de fratele său, Anatolie Zavalișca, care a fost primar în s. Slobozia, raionul Ștefan Vodă pe parcursul a 16 ani, până în anul 2019.

A susținut că, plata la direct de către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în beneficiul fiecărui proprietar de terenuri agricole a fost agreată atât în mod expres de către Aureliu Zavalișca, fapt confirmat în ședința de judecată a instanței de apel, respectiva modalitate fiind agreată și de toți ceilalți proprietari de terenuri, inclusiv implicit și prin acțiuni concludente, deoarece în favoarea SRL „Mustang” nu se forma absolut nici o diferență pozitivă (surplus) sau negativă (deficit) în cantitățile de produse ce urmau a fi plătite în natură de către subarendașul ÎM „Applum-D.A.B.” SRL către arendașul SRL „Mustang” și apoi către fiecare proprietar, precum și nici nu apăreau nici un fel de obligații de evidență, raportare și plată a TVA (taxei pe valoare adăugată).

A afirmat că, SRL „Mustang” nu a emis niciodată facturi fiscale către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL pentru arendă și nici nu au fost emise niciodată conturi spre plată.

A mai afirmat că, pentru oricare dintre cantitățile în natură oferite de către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL cu titlu de plată pentru arendă fiecăruia dintre proprietarii terenurilor agricole, SRL „Mustang” nu a emis nici o factură, precum și nu deține nici o evidență contabilă primară de parvenire a respectivelor cantități și de distribuire a acestora către arendatori.

A reiterat că, între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL nu există nici un acord cu privire la trecerea de la modalitatea de plată a plății de arendă în natură, prin comutarea în plata în bani.

A notat că, prin actul de predare-preluare a terenurilor agricole subarendate pe un termen de 29 ani este prezentată lista tuturor terenurilor, cu indicarea numărului cadastral al fiecăruia, a suprafeței, a bonității și a stării în care se afla fiecare teren la preluare în subarendă, precum și a contractelor de arendă de bază semnate între SRL „Mustang” și proprietarul fiecărui teren.

A declarat că, conform pct. 19 din contractul de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011, SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL au stabilit expres că, rezilierea nemotivată a prezentului contract nu se admite, iar conform pct. 13 lit. e) și d) din contractul de subarendă a terenurilor agricole enunțat, arendașul se obligă să nu rezilieze prezentul contract înainte de expirarea termenului stabilit în caz dacă subarendașul își îndeplinește toate obligațiile contractuale

asumate și să-i restituie subarendașului toate cheltuielile pe care le-a suportat pentru plantarea și întreținerea viei, livezii, care vor fi calculate de la data plantării acestora până la data rezilierii contractului.

A invocat că, intimatul a trecut sub tăcere faptul că, întreaga suprafață a terenurilor transmise în subarenda în baza contractului de subarendă a terenurilor agricole enunțat este plantată cu culturi multianuale - livezi de pomi fructiferi.

Pe cale de consecință, a relevat că, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanța le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procesual. Mai mult, instanța de apel, contrar prevederilor art. 390 alin. (2) CPC, nu a oferit o argumentare exhaustivă motivelor respingerii apelului.

A susținut că, la materialele dosarului lipsește orice tranzacție, prin care părțile contractante în litigiu ar fi convenit asupra modificării modalității de plată din cea în natură în cea în bani.

A considerat că, instanțele judecătorești au admis o ingerință contrară prevederilor art. 60 alin. (4) CPC, care statuiască că, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii.

A afirmat că, în situația în care subarendașul a acoperit integral toate obligațiile față de proprietarii terenurilor agricole subarendate, volumul și valoarea cărora este absolut identică și echivalentă obligațiilor de plată pentru arendă a arendașului SRL „Mustang”, adjudecarea în beneficiul acesteia a sumei revendicate prin acțiune ar constitui o îmbogățire fără justă cauză.

A notat că, instanțele judecătorești au soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces – a tuturor proprietarilor de terenuri agricole deținute de către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, pentru care aceasta a transmis și efectiv a onorat obligațiile, ce-i reveneau în sarcina SRL „Mustang”, în caz contrar, toți proprietarii de terenuri urmează să restituie cantitățile de cereale primite sau contravaloarea acestora pentru a fi transmise ÎM „Applum-D.A.B.” SRL către SRL „Mustang” întru executarea sarcinii la plata de subarendă, echivalentă și concurentă, deci acoperită prin compensare.

Prin referința depusă la 12 octombrie 2020 SRL „Mustang” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 16 decembrie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 01 octombrie 2011, între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a fost încheiat contract de subarendă a terenurilor agricole nr. 1, în baza căruia SRL „Mustang”, în calitate de arendaș al terenurilor agricole deținute în temeiul contractelor de arendă, indicate în actul de predare-preluare, a transmis ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în subarendă terenurile agricole, pe un termen de 29 ani, cu suprafața totală de 39,8272 ha, iar ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a preluat terenurile pentru cultivarea plantației multianuale și a altor culturi agricole.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Mustang” a solicitat rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011 încheiat între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, înregistrat la OCT Ștefan Vodă, cu obligarea ÎM „Applum-D.A.B.” SRL de a restitui SRL „Mustang” terenurile subarendate și încasarea de la ÎM „Applum-D.A.B.” SRL a sumei de 156126 de lei, ce constituie valoarea bănească a datoriei plății subarendeii în agricultură pentru perioada anilor 2015-2017 și a taxei de stat în sumă de 4684 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, dispunând rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011, încheiat între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, înregistrat la OCT Ștefan Vodă, cu obligarea ÎM „Applum-D.A.B.” SRL de a restitui SRL „Mustang” terenurile subarendate și încasând de la ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în beneficiul SRL „Mustang” suma de 154626 de lei, ce constituie valoarea bănească a datoriei plății subarendeii în agricultură pentru perioada anilor 2015-2017 și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 4639 de lei.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine

lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Astfel, în conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 373 alin. (1), (2) și (5) CPC prevede că, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din materialele dosarului și, anume, din cererea de apel rezultă că, reprezentantul ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, avocatul Pavel Cotruță a invocat că, începând cu anul 2012, ÎM „Applum-D.A.B.” SRL și-a onorat integral obligațiunile de achitare a plății de arendă la direct către fiecare proprietar al terenului agricol în parte, anexând în acest sens listele proprietarilor cărora le-a fost achitată plata pentru arenda terenurilor agricole în perioada anilor 2012-2019 și recipisele semnate de către aceștia, prin care confirmă că, nu au pretenții față de ÎM „Applum-D.A.B.” SRL privind executarea obligațiunilor contractuale conform contractului de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011 (f. d. 122-202, vol. I).

Instanța de apel, însă, concluzionând că, ÎM „Applum-D.A.B.” SRL nu a executat clauzele contractuale în perioada anilor 2012-2017, nu s-a pronunțat asupra acestui argument și nu a dat nici o apreciere înscrisurilor enunțate.

La caz, se mai reține că, conform pct. 8 din contractul de subarendă a terenurilor agricole nr. 1 din 01 octombrie 2011, pentru folosirea terenurilor subarendate, subarrendașul ÎM „Applum-D.A.B.” SRL achită în natură până la sfârșitul anului agricol plata anuală de subarendă în cuantum fix sau cu acordul ambelor părți în bani luându-se ca bază prețul de piață la momentul achitării, după cum urmează: grâu - 12165 kg sau 24330 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; orz - 3132 kg sau 6264 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; răsărită - 1787 kg sau 7148 de lei, cu prețul de unitate 4 lei; porumb - 2,1 ha sau 12600 de lei, cu prețul de unitate 2 lei; grâu, pentru livadă - 600 sau 1200 de lei, cu prețul de unitate 2 lei.

Din prevederile contractuale enunțate rezultă că, pentru folosirea terenurilor subarendate, subarendașul ÎM „Applum-D.A.B.” SRL achită în bani până la sfârșitul anului agricol plata anuală de subarendă doar cu acordul ambelor părți.

La materialele dosarului nu se regăsește un acord semnat de către ambele părți în acest sens.

Mai mult, pe parcursul examinării cauzei de către instanța de apel, reprezentantul ÎM „Applum-D.A.B.” SRL, avocatul Pavel Cotruță a invocat că, între SRL „Mustang” și ÎM „Applum-D.A.B.” SRL nu există nici un acord, prin care părțile contractante în litigiu ar fi convenit asupra modificării modalității de plată din cea în natură în cea în bani.

Instanța de apel, însă, încasând de la ÎM „Applum-D.A.B.” SRL în beneficiul SRL „Mustang” suma de 154626 de lei, ce constituie valoarea bănească a datoriei plății de subarendă pentru perioada anilor 2015-2017, nu s-a pronunțat și nu a dat nici o apreciere acestui argument.

Așadar, contrar obligației instanței de judecată de a determina toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, instanța de apel a omis să se pronunțe și să dea apreciere motivelor importante invocate în apel, fapt ce direct rezultă din prevederile art. 373 alin. (1) și (5) CPC.

Or, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speța Fomin contra Moldovei, hotărârea CEDO din 11 octombrie 2011).

Se accentuează că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se pronunța în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

În acest sens, se reține că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei).

Însă, la caz, instanța de apel, pronunțând decizia din 26 mai 2020, a omis să satisfacă standardele procedurale relevante referitoare la conținutul actului judecătoresc, încălcând normele de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, iar această eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o decizie întemeiată și legală, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Applum-D.A.B.” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Pavel Cotruță.

Se casează integral decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Mustang” împotriva Întreprinderii mixte „Applum-D.A.B.” societate cu răspundere limitată cu privire la rezilierea contractului de subarendă a terenurilor agricole și încasarea datoriei plății de subarendă în agricultură, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic